

Szabó Imola Julianna

Horvát Lóczy Judit Bad Hair Years kiállítás képeihez

Please give me a patience

a hajóorr a jég felé halad
felszínen tart
csak irányokat keresek
a kietlen horizonton
amiben a gyermekeim
gyökerestül kifordult árnyak
fölém takarják az eget
se rés se pajzs
csak a száj
ahogy nyílik
mint egy éhező állat karma

süllyedek és emelkedem
lúktet és villószik
a fogak csattogása
ha szárnyam lenne
most alám kapna a szél
de mozdíthatatlan a törzsem

kőris- és ecetfa illatát
hordja a sziklapart
jeges vízbe bújtatom
ami még maradt belőlem
fehér és áttetsző legyen

ez a félelem

ami a dühöt oldja a kikötőhöz
ami a nyarat tartja távol a téltől
ami ugyanúgy én vagyok
én vagyok
akkor is

Monotonius work, Humble work, unseen work

a harangok
két cérnavékony
szálon
hintáznak a kertben
a szél elforog
majd átsöpör
az otthon felejtett cédulák között
éjjelente a szemüregembe dobálom
amire nem emlékezhetek
mert lekéstem
vagy senki sem látta

megtörtént

Encircle / Colors are gone

száradó ruhák
megkopott sávjai
ahogy egy ebéd örökre nyomot hagy
a szövet hasán
kifordítom a kézfejem
a víz habja akár a nyál

próbálom megtisztítani
világunk egyetlen zálogát:
a holnapot
körbeérünk egy mozdulat mentén
amiben a kötél langyos és nedves fonatként
feszül két megdőlt oszlophoz
mielőtt és miután
utadra engedlek
mint magára öltött színeket
a gyermekkor

Ordnung machen

hallgatni arról
hogy apálykor
város épül

Maslow

tej és kenyér
éjjel és éjszaka
fekete szatyorban úszom
pikkely nélkül

PEZETTA UMBERTO: Van úgy, hogy sok a víz és van úgy, hogy kevés – *Pillanatképek a Decathlon Zalatriatlon Sprint versenyről – Zalaegerszeg, Gébárt, 2019. 07. 27.*